

QUART RECITAL DE NADALES

A LA UNIVERSITAT DE VIC

Jacint Verdaguer

L'adoració dels pastors

Quadret líric en un acte,
amb música d'Enric Morera

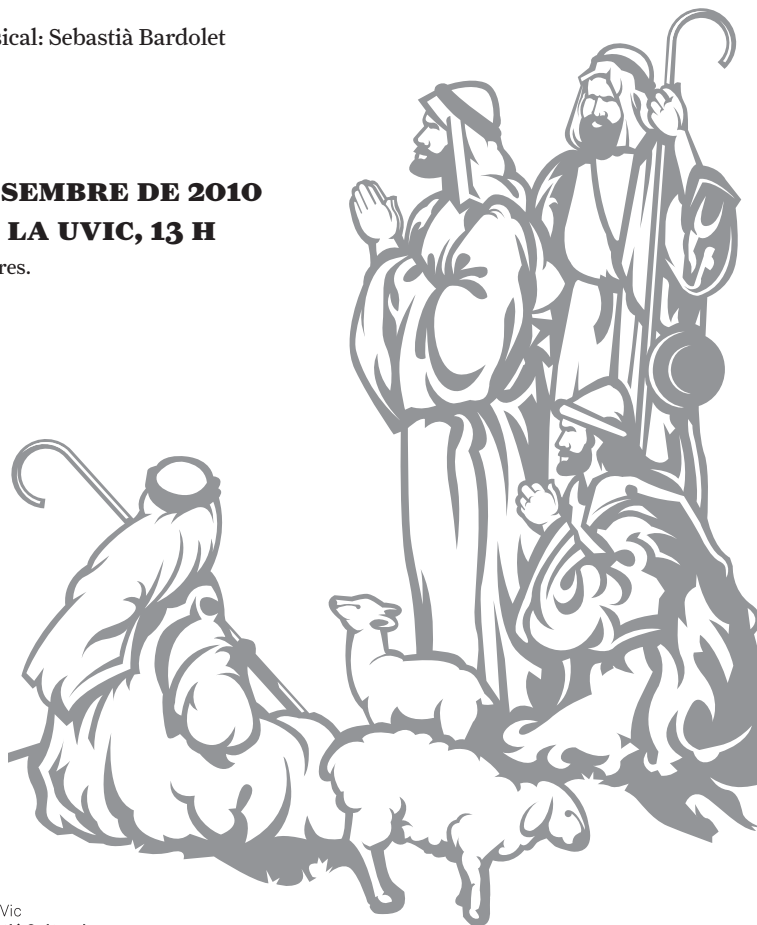
Adaptació i reducció musical: Sebastià Bardolet

DIJOUS 23 DE DESEMBRE DE 2010

AULA MAGNA DE LA UVIC, 13 H

Campus de la Torre dels Frares.

Carrer de la Laura, 13, Vic

Organitza:

càtedra
verdagner

D'ESTUDIS LITERARIS

Jacint Verdaguer
L'adoració dels pastors
Quadret líric en un acte

Text: Jacint VERDAGUER. *L'adoració dels pastors*. Quadret líric en un acte
(Darrera versió publicada: J. VERDAGUER. *Totes les obres*, 2. *Poemes llargs. Teatre*.
Barcelona: Proa, 2003, p. 989-992).

Música: Enric Morera (1865-1942).

Estrenada el 31 de gener de 1901 al Teatre Tívoli
dins la temporada del Teatre Líric Català. Representada fins al 28 de febrer de 1901.

Adaptació i reducció musical: Sebastià Bardolet (2010).

* * *

Lectura dramatitzada a càrrec dels alumnes de l'Aula de Teatre de la UVic,
sota la direcció de la professora Dolors Rusiñol.

* * *

Intervenció de la Coral Universitària de la UVic,
dirigida per Sebastià Bardolet.

* * *

Amb la col·laboració
del Quartet de flauta de l'EMVic (Escola de Música de Vic).

L'ADORACIÓ DELS PASTORS

Jacint Verdaguer

Escena I

COR DE PASTORS *cantant des de dintre.*

Com ull que s'amaga en la serra
lo sol s'ha aclucat;
i la nit deixa caure a la terra
son vel estrellat.
En la volta del cel enflorada
la lluna somriu,
oh pastors!, pleguem la ramada
i anem al pletiu.

Mes no sentiu
quina olor
de roses de pastor,
de lliris i violes,
clavells i julioles?
Per què, per què eixa nit
cels i terra han florit?

Escena II

ELIEZER, BENJAMÍ, NATAN

ELI. Oh, quina nit tan hermosa! Lo cel està més serè i les estrelles més parpelejantes; mirau quina de nova n'ha sortit a la banda de Betlem. Com nos aguaita i somriu! L'Hermon de testa blanca no ens envia sa alenada de gel, vençuda aquesta nit per los tebis aires del Jordà. Los blancs tudons passen a voladúries per sobre la pleta. Sentiu la merla com xiula per la bardissa?

(Se sent un altre cant.)

BEN. És una cadernera.

(Se'n sent un altre.)

BEN. i NAT. És lo rossinyol.

ELI. Lo rossinyol de les nits de maig, canta i refila en una nit de desembre? Aqueixa nit s'ha de complir algun gran misteri sobre la terra. Rabadans meus, voleu vetllar amb mi aquesta nit?

BEN. Voleu vetllar gaire estona?

ELI. Fins que el cor me diga prou, i no serà pas abans que l'orient se tenyeixi amb les vermellors de l'aua.

NAT. Les parpelles se'm clouen. Vaig a despenjar lo gambeto d'aquell pi i fins a l'aua.

BEN. Eliezer, jo vetllaria de bon grat amb vós, mes la son me bat. Déu nos do bona nit.

Escena III

ELIEZER

Déu nos la do bona. Dormiu i reposau com vostres ovelles.

(Pausa fins que l'orquestra pari.)

No, aquesta nit no podria tancar los ulls. En la font llunyana de Betlem se senten murmuris de goig, en los arbres dels camps de Rut se senten batements d'alegria: diríeu que l'arpa del pastor David s'hi desvetlla i sospira! Dins de mi mateix m'apar sentir una veu que de baix en baix me diu: —Vetlla i espera.— Sí, jo vetllaré i esperaré, fins que a Déu li plàcia. La nit no és feta per dormir, com diuen los mundans; la nit, sobretot aquesta nit, és per vetllar, per contemplar a qui l'ha feta! Oh nit, hermosa nit. Què és lo que ens portes emmantellat amb ta blavor serena? De què és signe l'estrella que resplendeix sobre Betlem? De quina flor nova i sobirana són aqueixos perfums mai sentits?

Música

De quin nou astre són aqueixos llums que atravessen el cel? Mes, què veig? De sobte ne davalla una figura lluminosa cap a mi! Los genolls me tremolen. Pobre i rústic pastor! Què li podré respondre?

Escena IV

L'ÀNGEL, ELIEZER

(Apareixent.)

No tingues por. Vinc a donar-vos lo goig d'una gran nova. Lo Salvador del món ha nat en la Ciutat de David.

(L'Àngel desapareix.)

Escena V

ELIEZER, BENJAMÍ, NATAN

ELI. Benjamí, Natan, desvetllau-vos tot seguit, que a Betlem ha nascut lo Messies esperat.

NAT. Com ho sabeu?

ELI. Ara mateix m'ho ha dit un àngel.

NAT. Eliezer, vós sou molt bo, mes com sols pensau amb lo Messies, haureu somiat sa vinguda, deixeu-nos dormir.

BEN. No ho ha somiat, puix no ha clos los ulls en tota la nit. Jo, al despertar-me, si no he vist l'Àngel he vist lo rastre de resplendor que deixava per l'espai.

NAT. Mos ulls estan plens de son encara, deixeu-me dormir una estona.

COR D'ÀNGELS, *interior.*

Glòria a Déu en les altures;
pau als homes de bon cor.
Oh, veniu ànimes pures
a adorar al Criador!

(Natan, després d'haver escoltat lo cor extasiat, s'aixeca de cop.)

NAT. Perdonau-me, Eliezer.

ELI. De què? Fill meu. Aquell que ve a perdonar-vos a tots és nat a Betlem. Anem-lo a veure.

(Se'n van.)

Mutació

(Aparició del Naixement en lo que s'hi veu al majoral Eliezer i als rabadans Benjamí i Natan adorant a Jesús.)

Escena última

COR DE PASTORS

(Atravessant l'escena van a adorar a Jesús.)

Anem – a Betlem
a veure al Messies:
Anem – a Betlem
i l'adorarem.

Col·labora:

Ajuntament de Vic

Unnim

e|||vic
escola de música i conservatori de vic